

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Kfv.V.35.627/2017/6. szám

A tanács tagjai: Dr. Lomnici Zoltán a tanács elnöke

Dr. Kurucz Krisztina előadó bíró

Dr. Kárpáti Magdolna bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: dr. Balla-Faredin Márk ügyvéd

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Az alperes képviselője: dr. Pálné dr. Sági Andrea jogtanácsos

A per tárgya: adóügyben hozott közigazgatási határozat bíróság általi felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2017. május 17. napján kelt 4.K.27.180/2017/4. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.180/2017/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 80.000 (azaz nyolcvanezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 3.156.800 (azaz hárommilliószázötvenhatezer-nyolcszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A 2012., 2013. években közúti áruszállítás és költöztetés szolgáltatásokat végző felperes a bizonylatai szerint - többek között - az Á. Kft. (a továbbiakban: Á. Kft.), a B. Kft. (a

továbbiakban: B. Kft.), a D. Kft. (a továbbiakban: D. Kft.), a R. Kft. (a továbbiakban: R. Kft.), a L. Kft. (a továbbiakban: L. Kft.), a W. Kft. (a továbbiakban: W. Kft.), az Í. Kft. (a továbbiakban: Í. Kft.), a R. T. Kft. (a továbbiakban: RT. Kft.), a TKft. (a továbbiakban: T. Kft.), a BA.Kft. (a továbbiakban: BA. Kft.), a B. M. Kft. (a továbbiakban: BM. Kft.), a S. Kft. (a továbbiakban: S. Kft.), A R. T.I. Kft. (a továbbiakban: RTI. Kft.), a G. Kft. (a továbbiakban: G. Kft.), a C. Kft. (a továbbiakban: C. Kft.), a P. Kft. (a továbbiakban: P. Kft.), a M. Kft. (a továbbiakban: M. Kft.), a H. Kft. (a továbbiakban: H. Kft.), a H.R. Kft. (a továbbiakban: HR. Kft.) és a DS. Kft. (a továbbiakban: DS. Kft.) nevében kiállított szállítási, fuvarozási szolgáltatásról szóló számlákat fogadott be, e számlák általános forgalmi tartalmát (áfa) levonásba helyezte és bevallásaiban a tevékenységével összefüggésében keletkező adófizetési kötelezettséggel szemben elszámolta.

- [2] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Megyei Adó- és Vámigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) a felperesnél 2012., 2013. évekre áfa adónemben végzett bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzésének eredményeként a 2016. február 1-jén kelt határozatával a felperest 31.568.000 Ft adókülönbözet, 63.136.000 Ft adóbírság és 4.116.000 Ft késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte.
- [3] A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2016. június 27. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [4] Döntését az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 119.§ (1) bekezdése, 120.§ a) pontja, 127.§ (1) bekezdés a) pontja, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Sztv.) 15.§ (3) bekezdése, 165.§ (2) bekezdése, 166.§ (2) bekezdése, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 97.§ (4)-(6) bekezdései alapján hozta meg.
- [5] Indokolása szerint a lefolytatott bizonyítási eljárás (köztük a cégeknél végzett ellenőrzések) eredményeként megállapította, hogy a Kft.-k nevében kiállított számlákban szereplő szolgáltatásokat a számlakiállítóként feltüntetett társaságok nem végezték el. A felperes a feltárt objektív körülmények szerint nem tett meg minden ésszerű elvárható intézkedést az adókijátszás elkerülése érdekében, így a hiteltelen számlákra jogszerűen adólevonási jogot nem gyakorolhat.

A kereseti kérelem

- [6] A felperes keresetében a határozatok hatályon kívül helyezését kérte.
- [7] Állította, hogy az adóhatóság a tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget, megállapításai

iratellenesek, döntései jogsértők. Előadása szerint a vizsgált években a fuvarozás/szállítmányozás szolgáltatásnyújtás elvégzésére sem kellő fuvarszakkal, sem kellő létszámú alkalmazottal nem rendelkezett, ezért alvállalkozókat vett igénybe. A szerződések teljesítése érdekében a közeli ismerősét és alvállalkozóját: K. M. kérte meg „közvetítőként”, hogy keressen olyan vállalkozókat, akik a szállítmányozást teljesíteni tudják. K. M. ezt követően kereste meg H. R.-t, akinek a közreműködésével, az általa közvetített cégekkel történt a szállítmányozás lebonyolítása. A Kft.-k ellenőrzése megtörtént, mindegyik bejegyzett, létező cég volt. A megrendelő csak abban az esetben fizette meg a szolgáltatások ellenértékeit, ha azt a felperes, avagy az általa megbízott alvállalkozó teljesítette. A tényleges munkavégzés következtében nem kellett arról tudnia, hogy a szolgáltatók miként végezték el a vállalt kötelezettségeiket.

- [8] A keresetlevél benyújtását követően az alperes a 2017. március 13. napján kelt határozatával az elsőfokú határozatot megváltoztatta, az adóbírság összegét 63.136.000 Ft összeg helyett 15.784.000 Ft-ban határozta meg, a határozat egyéb rendelkezéseit változatlanul hatályában fenntartva.

Az elsőfokú határozat

- [9] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította.
- [10] Indokolása szerint az adóhatóság eleget tett az Art. 97.§-ában rögzített tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettségének. A rendelkezésre álló bizonyítékok egyenként és összességükben történt értékelésével, okszerű mérlegeléssel állapította meg, hogy felperes a kifogásolt esetekben a hiteltelen számlák áfa tartalmának levonására nem jogosult, és a hiteltelen számlákra alapítva az árubeszerzések költségeit sem számolhatja el.
- [11] A vitatott számlákon számlakiállítóként feltüntetett 20 cég közül a valóságban is működő 15 cég (Á., B., D., L., W., T., BA., BM., S., FTI., G., M., H., HR., és DS. Kft.) a kapcsolódó vizsgálatok szerint a felperes részére szolgáltatást nem végzett és számlát nem állított ki, a felperest nem is ismeri, a nevükben aláírt okiratok hamisak. A rendelkezésre álló adatok alapján további 5 cég (R., Í., RT., C. és P. Kft.) tevékenységi körében szállítási tevékenység nem szerepelt, tárgyi és személyi feltételekkel nem rendelkezett, valós tevékenységet nem folytatott, közülük 2 cég (R. és Í. Kft.) nevében kiállított számlák egy része a számlákon szereplő kiállítási időpontokban nem is létezhetett.
- [12] A 20 cég a felperes által megnevezett közvetítővel összefüggésbe sem hozható, e személy a cégek képviselőjére, nevükben történő eljárásra nem volt jogosult. A per

tárgyalásán a felperesi képviselő maga is úgy nyilatkozott, hogy felperes a számlákon feltüntetett cégekkel kapcsolatban nem állt, „közvetlen alvállalkozója” az addig „közvetítőnek” nevezett személy volt.

- [13] Az elsőfokú bíróság szerint tényként megállapítható, hogy a felperesi előadás alapján a számlákon feltüntetett cégek nevében a számlákat kiállító „közvetítő személy”-re (a „közvetlen alvállalkozó”-ra) vonatkozóan a felperes sem rendelkezett olyan irattal, amely igazolná azt, hogy a Kft.-k nevében számlákat kiállító személy e cégek képviseletében eljárhatott volna.
- [14] A felperes állításával szemben továbbá nem ésszerűen elvárható intézkedések megtételére és körültekintő eljárásra, hanem felperesi adókijátszásra lehet következtetni abból, hogy közvetítőn keresztül alvállalkozói teljesítéseket kívánt igazolni a vizsgált két éves időszakban a cégnyilvántartásból random (véletlenszerűen) kiválasztott 20 különböző cég adatainak visszaélésével kiállított hamis okiratokra alapítva.

A felülvizsgálati kérelem

- [15] A felperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását kérte.
- [16] Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az Art. 97.§ (3)-(6) bekezdések, 100.§ (3) bekezdés, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 2.§ (2)-(3) bekezdések, 50.§ (6) bekezdés, 70.§ (1) bekezdés, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 3.§ (6) bekezdés, 206.§ rendelkezéseit. Fenntartotta azon álláspontját, hogy jogszerűen folytatott adózói magatartása alapján az adólevonás joga a perrel érintett számlákra alapítottan megilleti. Hivatkozott az 5/2016.(IX.26.) KMK véleményre, az Európai Unió Bíróságának (EUB) C-446/15. számú Signum Alfa Sped Kft. ügyben hozott határozatára.
- [17] Az alperes érdemi ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [18] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [19] A Kúria a közigazgatási határozatok, a peranyag, a kereset, a jogerős ítélet illetve a felülvizsgálati kérelem összevetése alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a felperes keresetét teljes körűen elbírált (Pp. 213.§ (1) bekezdés), rendelkezését részletesen megindokolta (Pp. 221.§ (1) bekezdés, a bizonyítékok helyes értékelésével (Pp. 206.§ (1)

bekezdés), megfelelő jogértelmezéssel és jogalkalmazással meghozott döntése jogszerű.

- [20] A perbeli adóügy tárgya a számlakibocsátó számláira alapítható adólevonási jog gyakorolhatóságának értékelése volt, amelyre irányadó anyagi jogi jogszabály: az Áfa tv. 120.§-ának a) pontja értelmében abban a mértékben, amilyen mértékben az adóalany - ilyen minőségében - a terméket, szolgáltatást adóköteles termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása érdekében használja, egyéb módon hasznosítja, jogosult arra, hogy az általa fizetendő adóból levonja azt az adót, amelyet termék beszerzéséhez, szolgáltatás igénybevételéhez kapcsolódóan egy másik adóalany - ideértve az Eva. hatálya alá tartozó személyt, szervezetet is - rá áthárított. Az Áfa tv. 127.§-ának (1) bekezdés a) pontja alapján az adólevonási jog gyakorlásának tárgyi feltétele, hogy az adóalany személyes rendelkezésére álljon a 120.§ a) pontjában említett esetben a nevére szóló, az ügylet teljesítését tanúsító számla.
- [21] Az Sztv. 15.§-ának (3) bekezdése alapján a könyvvitelben rögzített és a beszámolóban szereplő tételeknek a valóságban is megtalálhatóknak, bizonyíthatóknak, kívülállóknak által is megállapíthatóknak kell lenniük /a valódiság elve/. Az Sztv. 166.§-ának (2) bekezdése értelmében a számviteli bizonylat adatainak alakilag és tartalmilag hitelesnek, megbízhatónak és helytállónak kell lennie.
- [22] Az adóhatóságnak eljárása során azt kellett vizsgálnia, hogy felperes adózói magatartása (adólevonás) törvényes joggyakorlás volt-e. Az ellenőrzés során az adóhatóságnak kell feltárni és bizonyítani azokat a tényeket, körülményeket, adatokat, amelyek megalapozzák a jogsértés, a joggal való visszaélés megállapítását, és az ezek miatt indított hatósági eljárást. A tényállást az adóhatóság köteles tisztázni és bizonyítani (Art. 86.§ (1) bekezdés, 97.§ (4) bekezdés), törvényi előírás a számára (Ket. 2.§ (3) bekezdés) az is, hogy az eljárás során az érintett ügyre vonatkozó tényeket vegye figyelembe, minden bizonyítékot súlyának megfelelően értékeljen, döntését valósághű tényállásra alapozza. Az elsőfokú bíróság helytállónak állapította meg, hogy az adóhatóság döntéseit széles körű bizonyítási eljárás alapján hozta meg (ellenőrzések, kapcsolódó vizsgálatok, dokumentumok, nyilatkozatok beszerzése), amelyekről határozataiban a Ket. 72.§ (1) bekezdés ea) pontjában foglaltaknak megfelelően számot adott.
- [23] Ezt követően a bizonyítékok minősítését vizsgálta az elsőfokú bíróság, megállapítva, hogy azokat a revízió és az alperes is egyenként, és összességükben értékelte (Ket. 50.§ (6) bekezdés). Az alperes azt állapította meg, hogy a számlakibocsátók számláiban feltüntetett gazdasági események a számlatartalmakkal egyezően nem történtek meg, a felperes a Kft.-kkel kapcsolatban nem állt, az általa összekötőként

megnevezett személynek a cégek képviselőjére jogosultsága nem volt. Az adóhatározatokkal szembeni jogorvoslat az Art. 143.§ (1) bekezdése értelmében a felperesnek biztosított volt.

- [24] A bíróság a Pp. XX. fejezetének speciális szabályai alapján közigazgatási perben a felülvizsgálni kért határozatok jogszerűségéről dönt a Pp. 3.§ (1) bekezdése, 121.§ (1) bekezdés c.) pontja, 330.§ (2) bekezdése alapján. A felperesnek az általa indított perben a Pp. 164.§ (1) bekezdése alapján keresetét bizonyítania kellett, az alperes (bizonyítékokon alapuló) megállapításával szemben azt, hogy az adóhatóság bizonyított tényállása téves, hiányos, és az általa befogadott számlák valós gazdasági események hiteles bizonylatai. Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét bizonyítatlansága okán elutasította.
- [25] A jogerős ítélet meghozatalát követően a peres feleknek lehetőségük van rendkívüli jogorvoslat igénybe vételére, ténykérdésben perújítási, jogkérdésben felülvizsgálati kérelmet terjeszthetnek elő. A közigazgatási per elsőfokú szakaszában a bíróság a határozatok jogszerű, illetve jogsértő voltáról dönt a kereseti kérelem keretei között (Pp. 213.§, 339.§), a rendkívüli jogorvoslati részben: a felülvizsgálati eljárásban a Kúria a jogerős ítéletet vizsgálja felül a felülvizsgálati kérelem keretein belül (Pp. 270.§).
- [26] A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye [Pp. 275.§-ának (1) bekezdése]. Az irányadó anyagi jogi norma (Áfa tv. vonatkozó jogszabályhelyei) értelmezésében nem volt vita a felek között, az elsőfokú bíróságnak tények bizonyítottsága kérdésében kellett döntenie (a gazdasági események a valóságban a számlákon feltüntetettek szerint történtek-e meg, amelyekre vonatkozó hatósági megállapítások bizonyítottak-e). A Kúria ezért arról a jogkérdésről határozott, hogy a bizonyítás, a bizonyítékok értékelése körében jogszerű volt-e a jogerős ítélet. Jogszabálysértést a megállapított tényállás iratellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése megalapozhat, ilyen jogsértést azonban a felülvizsgálati kérelem alapján a Kúria nem állapított meg.
- [27] Az elsőfokú bíróság a Pp. 206.§ (1) bekezdése alapján vizsgálta a hatóság részéről folytatott bizonyítási eljárást, bizonyítékértékelést, a számlák szerinti teljesítések hiányát okszerűen bizonyító tényeket. A felperesnek a perben bizonyítania kellett, hogy a számlakibocsátók teljesítették a számlákban foglaltakat, továbbá, hogy adózói magatartása körültekintő volt. A felperes e kötelezettségét azonban nem teljesítette. A felülvizsgálati kérelmében foglalt azon hivatkozása (II. pont), hogy a megrendelője csak teljesítés esetén fizetett és hozzájárult alvállalkozó igénybe vételéhez, továbbá, hogy ellenőrzése szerint a Kft.-k bejegyzett, létező

cégek, nem bizonyítják a számlakibocsátók részéről a számlákban feltüntetett gazdasági események teljesítését. A felperes általa elismerten a számlakibocsátókkal kapcsolatban nem állt, ugyanakkor nem bizonyította a részéről megnevezett közvetítő személy és a számlakibocsátók kapcsolatát sem, az adóköteles tényállás körében gondos adózói magatartást nem tanúsított és nem is igazolt.

- [28] Hangsúlyozza a Kúria (felülvizsgálati kérelem III. pont), az EUB döntésekre hivatkozás, illetve az EUB ítéleteiből egy-egy pont beidézése nem minden esetben alkalmas valamely állítás igazolására, ugyanis a teljes szövegkörnyezet adja/adhatja meg az ítéletrész EUB által megfogalmazott tartalmát. Lényeges továbbá az ítéleti pont teljes tartalmának ismerete is.
- [29] A felülvizsgálati kérelemben megjelölt, az EUB C-446/15. számú ítéletének döntése (Signum Alfa Sped Kft. ügye) szerint: „A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv rendelkezéseit úgy kell értelmezni, hogy azokkal ellentétes az a nemzeti gyakorlat, miszerint az adóhatóság azon okból tagadja meg valamely adóalanytól a számára nyújtott szolgáltatások után fizetendő vagy megfizetett hozzáadottérték-adó levonásához való jogot, hogy nem tekinthetők hitelesnek az e szolgáltatásokra vonatkozó számlák, mivel e számlák kibocsátója nem lehetett az említett szolgáltatások tényleges nyújtója, kivéve ha anélkül, hogy az adóalanytól olyan ellenőrzéseket követelnének meg, amelyeket nem köteles elvégezni, az objektív tényezőkre figyelemmel megállapításra kerül, hogy ezen adóalany tudta, vagy tudnia kellett volna, hogy az említett szolgáltatások héacsalás részét képezik, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata.”
- [30] Az EUB a C-324/11. számú (Tóth ügy) döntésében továbbá akként rendelkezett, hogy: „Ha az adóhatóság konkrét bizonyítékokkal szolgál a csalás fennállásáról, sem a 2006/112 irányelvvel, sem pedig az adósemlegesség elvével nem ellentétes, ha a nemzeti bíróság az adott ügyben szereplő összes körülmény átfogó vizsgálata során ellenőrzi, hogy a számlakibocsátó maga teljesítette-e a szóban forgó ügyletet. Mindazonáltal az alapügyben szereplő helyzethez hasonló helyzetben csak akkor utasítható el a levonási jog, ha az adóhatóság objektív körülmények alapján megállapítja, hogy a számla címzettje tudta, vagy tudnia kellett volna, hogy a levonási jogának megalapozására felhozott ügylettel az említett számlakibocsátó vagy a szolgáltatói láncban korábban közreműködő gazdasági szereplő által elkövetett adócsalásban vesz részt.”
- [31] Az EUB ítéletek, a Pp. meghatározták a nemzeti bíróság feladatát. Az elsőfokú bíróság a perben azt teljesítette, bizonyítási eljárást folytatott, amelynek eredményeként megállapította, a hatóság döntése jogszerű, mert bizonyította, hogy a számlák nem hiteles bizonylatok, és azt is objektív

- körülmények alapján, hogy a felperes adózói magatartása nem volt kellően körültekintő.
- [32] Az adózói magatartás körében rámutat a Kúria, hogy az egységes ítélezési gyakorlat előmozdítása érdekében az Áfa tv. 120.§ a) pontja értelmezéséről megalkotott 5/2016.(IX. 26.) KMK véleménye szerint:
- [33] 1. Ha a számlában szereplő gazdasági esemény nem történt meg, akkor nem kell vizsgálni, hogy a számlabefogadó tudott-e, illetve tudnia kellett volna-e az adókijátszásról, adócsalásról.
- [34] 2. Ha a gazdasági esemény megvalósult, de nem a számlában szereplő felek között, akkor - a tényállás függvényében - vizsgálni lehet, hogy a számlabefogadó tudott-e, illetve tudnia kellett volna-e az adókijátszásról, adócsalásról.
- [35] 3. Ha a gazdasági esemény a számlában szereplő felek között megvalósult, de a számlakibocsátó (vagy az általa befogadott számla kibocsátója) csalárd magatartást valósított meg, az adóigazgatási eljárásban vizsgálni kell, hogy a számlabefogadó tudott-e, illetve tudnia kellett volna-e az adókijátszásról, adócsalásról.
- [36] Az EUB idézett ítéleteiben, illetve e KMK véleményben foglaltaknak megfelelően vizsgálta az adóhatóság, és a kereset alapján az elsőfokú bíróság a számlabefogadó adózói magatartását, az adóköteles tényállásra vonatkozó tudattartalmát. A felperes a perben nem cáfolta meg azt az adóhatóság által bizonyított tény, hogy a számlakibocsátók a számlákban feltüntetett gazdasági eseményekről tudomással nem bírtak, jogszerű meghatalmazás hiányában intézkedtek személyek a cégek nevének felhasználásával. A felperes a számlakibocsátókkal kapcsolatban nem volt, az előadása szerint részéről „közvetítő”-nek megkért személy által szervezett, a szállítmányozást/fuvarozást bonyolító személyt (aki közvetítette a számlakibocsátókat) nem ellenőrizte (felülvizsgálati kérelem 4. oldal). Ezen bizonyított tények objektíven igazolják a felperes gondatlan, nem kellően körültekintő adózói magatartását. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok okszerű, a Pp. 206.§ (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelő értékelése alapján állapította meg, hogy az adóhatóság a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként a felperes adózói magatartását a befogadott számlákkal kapcsolatosan helytállóan minősítette gondatlannak.
- [37] Abban az esetben, ha felperes a perben a törvényes kötelezettségét teljesítve bizonyítja a számlák hitelességét és gondos adózói magatartását, akkor a keresetét bizonyítja, ennek hiányában az elsőfokú bíróságnak a Pp. 164.§ (1) bekezdése alkalmazásával a keresetet el kellett utasítania.
- [38] Mindezek folytán a Kúria a jogerős ítéletet, amely a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg, a Pp. 275.§-ának (3) bekezdése alapján

hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[39] A számlatartalmaknak a valósággal egyező voltát az adózó-felperesnek bizonyítania kell.

Záró rész

[40] A Kúria a felperest a Pp. 270.§-ának (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati perköltsége megfizetésére.

[41] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viseléséről és mértékéről a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§-ának (1) bekezdése, a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján rendelkezett.

[42] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

, 2018. március 08.

. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kurucz Krisztina sk.
előadó bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk.bíró